

عنوان مقاله:

صلح دموکراتیک و چندگونگی فرهنگی مردمان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین المللی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

مهدی براتعلی پور - استادیار دانشگاه خوارزمی گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل

خلاصه مقاله:

چکیده الگوی صلح دموکراتیک جان راولز با رسمیت بخشیدن به «مردمان» و تمایزگذاری بین جوامع «لیبرال دموکرات»، «پایگانی شریف»، «تحت فشار»، «دیکتاتوری های خیرخواه» و «دولت های قانون شکن» در عرصه بین المللی، عدالت جهانی را در راستای «معقولیت» در روابط بین کشورها به تصویر می کشد. این مفهوم از عدالت، بنیاد های اخلاقی جهان شمول را به نفع «اجماع همپوشان سیاسی» کنار می نهد. این الگو می کوشد این چندگونگی را با بهره گیری از مفاهیم «کثرت گرایی معقول»، «اجماع همپوشان سیاسی» و «دموکراسی جهان شهری» شناسایی کند. اکنون پرسش این است که آیا الگوی صلح دموکراتیک توجیه مناسبی برای شناسایی چندگونگی فرهنگی مردمان در عرصه بین المللی به شمار می آید. در نگاهی انتقادی، این الگو از آموزه جامعه سردر می آورد که همچنان با اولویت بخشیدن به «ارزش های خاص لیبرالی»، «تصویری فراگیر و جهان شمول از بنیاد های اخلاقی» برای جامعه بین المللی بسامان در سر می پروراند؛ به گونه ای که بر اساس آن، می توان به مداخلات بشردوستانه و تجویز جنگ عادلانه علیه «دیگری» دون مرتبه دست یازید. دستاورد این پژوهش آن است که می توان با ایجاد تعدیلاتی در الگوی صلح دموکراتیک، آن را در شناسایی چندگونگی فرهنگی مردمان کامیاب دانست. بنابراین تعدیلات، صلح دموکراتیک با ارایه «رویکردی حداقلی»، «ذات گروی مفهومی» و «نگاهی اتوپییایی-واقع گرا» سمت وسوی رادیکالی نسبی گرایی فرهنگی و جهان شمول گرایی لیبرالی را در سیاستگذاری جهانی بی اثر می سازد.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: صلح دموکراتیک، جان راولز، قانون مردمان، معقولیت، اجماع همپوشان سیاسی، جنگ عادلانه، چندگونگی فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1397502>

